

El corriol fet autopista

Criteris de la Diputació

Un caminet de les Planes al collet de Vallgrassa, al terme de Sitges i dins el parc natural del Garraf que fins ara era PR (petit recorregut utilitzat pels amants de la natura) està sent convertit en una pista àmplia. Us preguntareu per què, doncs amb l'excusa de fer passar camions de bombers ja ho tenen justificat. Potser sabeu el què és un corriol en plena natura, camí estret i a voltes difícil indicat només a mapes detallats i pel qui no està a l'aguait passa desapercebut.

Ara hi ha maquinària pesada "obrint" una via que fa malbé allà on trepitgen, fent moviments de terres, abocant grava, terra, destrossant plantes, caus, nius, margallons protegits, i en definitiva destrossant el parc potser més castigat de tot Catalunya per patir les inclemències naturals dels incendis i sequera i les agressions de les pedreres, abocadors i tota mena d'urbanitzacions i contaminacions ambientals atmosfèriques (Extraccions i Vallcarca) i subterrànies (lixiviats pel riu la Falconera). No n'hi ha prou de demanar que ens escoltin quan ho diem, dissortadament n'hi ha que es prenen la llei a conveniència i no demanen els permisos pertinents quan l'impacte és sever en actuacions sobre un parc tan fotut.

Haurem de demanar explicacions, responsabilitats i si convé exigir que les il·legalitats es castiguin quan no és correcte obrir un camí forestal sense consentiment de la Generalitat.

El Centre Excursionista Talaia, l'Institut d'Estudis Penedesencs, Amics de l'UNESCO i l'APMA hem presentat denúncia als mossos, i demanat explicacions i responsabilitats a serveis territorials del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya. No és admissible aquesta destrossa feta pels mateixos que han de vetllar per la conservació del territori.

La dificultosa gestió de la Platja Llarga

Ens és ben igual si també passa a altres pobles, però a Vilanova i la Geltrú avançar en un projecte mediambiental, resulta llarguíssim, dificultós i excessivament penós o impossible si ho veiem des d'una perspectiva constructiva. L'esforç que cal fer és desgastador, sovint resulta cert el malefici de la gitana "que tinguis plets i que els guanyis". Des que es va aconseguir que s'aturessin les obres, ja fa quatre anys, avançar en la preservació i fer creïble als ciutadans que s'hi està treballant i, el que és més necessari, que aquest treball sigui eficaç, està carregat d'entrebancs.

Si analitzem però la categoria d'aquests entrebancs resulta evident que són endèmics del sistema parlamentari actual: cal que l'altre partit no s'endugui els mèrits i d'això en sap molt qui governa, però sobretot cal que la ciutadania no se'n porti res. Aparentment farem veure que tot ho fem per a ells i elles però si cal, practicarem la divisió fent un cafè amb qui sigui per treure mèrit als que treballen de forma constant i organitzada, no fos que s'arribin a creure que pinten alguna cosa. I quan els polítics es distreuen apareixen els tècnics perpetuadors del sistema, més papistes que el papa.

I així, es practica fins la sacietat la tècnica del "però..." en qualsevol moment i circumstància i en tot allò que en sortir d'una reunió creies que ja s'havia aconseguit superar, el proper dia pot tornar al laberint angunios de la incertesa, però si ahir era clar i ho vam decidir... Voltes, més voltes, cal donar-hi cent voltes perquè el mareig envaeixi el contrari i un cop atordit el puguem fotre per molta raó que tingui. És que no havíem tingut en conte que... és que no havíem previst que...

Si us hem distret amb tant verbejar us tornem al lloc: estem parlant de la Platja Llarga vilanovina enfront dels arguments oficials: No s'hi pot fer res fins el 2010 que haurà acabat el tema de les permutes. No s'hi pot fer res perquè encara és el propietari qui té la paraula i el poder sobre el territori. No s'hi pot fer res perquè no hem aconseguit una figura de protecció. No s'hi pot fer res perquè no tenim diners. No si pot fer res perquè fóra actuar fora de la llei. No s'hi pot fer res perquè fóra donar la raó a un tercer en detriment del meu prestigi. I quan surt algú disposat a trencar la inèrcia, se li recorda que no pot fer res pels mil motius que faci falta.

La Platja Llarga està condemnada, a què? Ningú ho sap, perquè els governants es passen la patata calenta sense prendre determinacions clares, esperant que algú celestial ho solucioni. L'Estudi ambiental és acabat i la Proposta de Pla Especial també, però a tota política li fa falta els recursos adequats per aplicar-la i els recursos no hi són. Així, el dubte, la inòpia i la incertesa, es va apoderant de la vida que queda restringida a la voluntat sempre ajornable i dispensable del sistema que avui diu sí, i demà no ho sé, pot ser, ja veurem, ves a saber, tot es pot veure des d'altres punts de vista... Això s'ha de trencar, qui ho farà?

apma@yahoo.es

Sumari

Portada: <i>El corriol fet autopista</i>	1
Editorial: <i>La dificultosa gestió de la PLatja Llarga</i>	2
El nostre medi:	
<i>Al·legacions de l'AMPA a la LOF</i>	3-4
<i>Caminada pels Colls: visita avaluativa de l'espai</i>	5-6
VNG:	
<i>Regals de la crisi</i>	7
Contaminació:	
<i>El Protocol de Kioto a la indústria espanyola i el comerç d'emissions de la UE</i>	8-10
Els transgènics:	
<i>L'agricultura del futur</i>	11-12
La crisi:	
<i>La crisi o el començament d'un canvi</i>	13-14
Butlleta d'incscripció	14
Breus	15-16
El moniato	16

La Veu del Mussol 17, maig 2009

Edita: Agrupació per a la Protecció del Medi Ambient
Sant Sebastià 11, TOC despatx 3
Vilanova i la Geltrú
web: <http://www.arctia.net/apma>
c/e: apmavng@yahoo.es

Equip de redacció: Elsa Pérez, Hèctor Galvany,
Jaume Marsé, Laura Lamarca, Pau Bernal

Fotos: Redacció i autors articles

Tiratge: 300 exemplars

Impressió digital: Padisgraf

La redacció d'aquest butlletí no comparteix necessàriament l'opinió dels seus col·laboradors.

Al·legacions de l'AMPA a la LOF

Comunicat de premsa respecte al pla director urbanístic de la reserva de sòl per a l'establiment de la línia orbital ferroviària.

L'APMA considera totalment inacceptable la proposta de tres traçats i una zona de tallers pel seu fort impacte ambiental. Considera que és factible definir un nou traçat únic que permeti el funcionament de la LOF i tingui un impacte ambiental molt menys greu i irreversible sobre el territori. Creiem que s'hauria de recuperar la idea inicial de traçat únic Vilanova – Vilafranca.

Considerem que el Pla no té en compte la importància ecològica de la Platja Llargà i la seva connexió ecològica, atempta contra la preservació de l'espai del PEIN dels Colls i Miralpeix i contra el paisatge d'altres àrees del Garraf com és als Cards. L'estació Park & Ride de Sant Pere de Ribes suposa pel pla dels Cards, situat al vell mig de la plana Garraf, la pèrdua total del seu gran valor paisatgístic i de la seva funció com a connector biològic entre el paratge dels Colls Miralpeix i la serralada Litoral.

L'Apma ha presentat al·legacions a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona de la Direcció General d'Urbanisme del Departament de PTOP de la Generalitat de Catalunya, en l'aprovació inicial del Pla director urbanístic de la reserva de sòl per a l'establiment de la Línia Orbital Ferroviària.

També ha demanat als Ajuntaments de Vilanova i la Geltrú, de Sitges i de Ribes i al Consorci dels Colls i Miralpeix – Costa del Garraf que incorporin les seves peticions o almenys que les tinguin en compte durant la fase d'informació específica per les administracions públiques.

L'Apma critica el document que ha estat sotmès a informació pública per la manca de rigor en no estudiar i tenir en compte totes les possibles alternatives, fins i tot l'alternativa zero d'obligat acompliment. No es tenen en compte els objectius ambientals més importants i el seu anàlisi és insuficient i incorrecte en molts dels seus punts.

La diagnosi ambiental té greus mancances ja que ni tan sols cita - la zona humida "Platja Llargà de

Vilanova i la Geltrú"; inclosa a l'inventari de zones humides de Catalunya. La diagnosi no té en compte tampoc l'alt valor natural del conjunt de la zona coneguda com a Platja Llargà - La Millera - Mas de l'Esquerrer - sector occidental de l'Ortoll, que ha estat objecte durant anys d'una important campanya de preservació i que es tracta d'un espai que encara no és al PEIN, però forma part d'un procés de requalificació exemplar que té un passat, un present i un objectiu futur en el temps, tan o més important que la pròpia LOF. Aquest espai i el seu procés no s'ha tingut en compte en la redacció de l'estudi ni del projecte.

Aquest espai té una qualificació urbanística diferenciada, com a sòl no urbanitzable d'especial valor agrícola, reconeguda també en el Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner. En aquest sector s'està desenvolupant un Pla Especial de preservació i un estudi de connectivitat per unir aquesta zona amb els espais del Foix i Olèrdola, que ni tan sols es citen.

La diagnosi no té en compte tampoc l'alt valor natural i com a connector de tota la corona verda que envolta la ciutat de Vilanova i la Geltrú, que actua com a corredor biològic entre els espais Platja Llargà, Foix, Olèrdola i Garraf. Aquesta corona ha de ser preservada com a element importantíssim de la matriu territorial, imprescindible per a la viabilitat a llarg termini dels espais protegits abans esmentats.

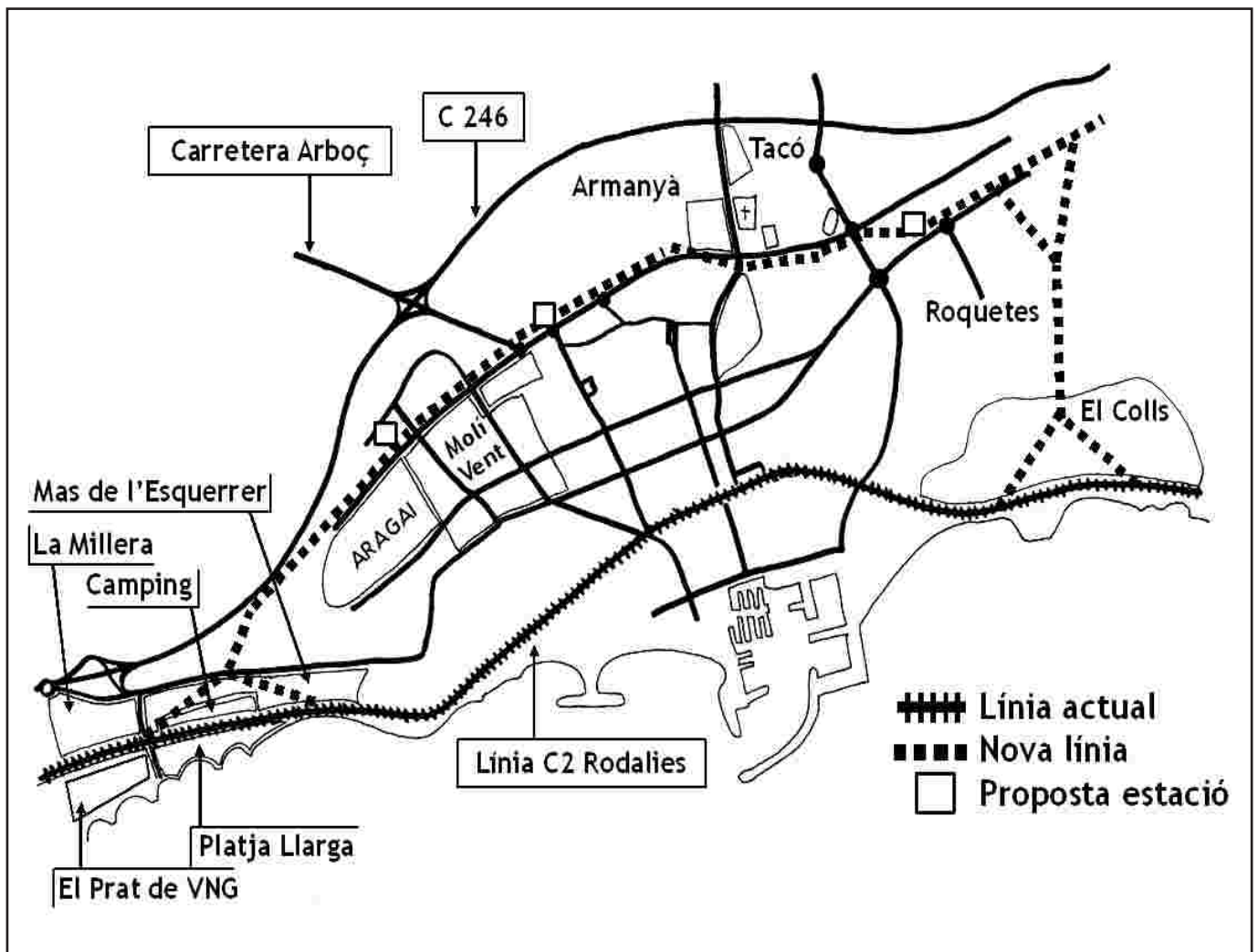

Per altra banda, la diagnosi tampoc no té en compte suficientment els valors de l'Espai Natural dels Colls i Miralpeix, a cavall entre els termes municipals de Vilanova i la Geltrú, Sant Pere de Ribes i Sitges.

Aquest espai natural és, en part, dins del PEIN, però constitueix una unitat territorial que va més enllà de l'espai protegit que hi ha situat estrictament a Sitges. La seva protecció està reconeguda pels ajuntaments dels tres municipis, Sitges, Vilanova i la Geltrú i Sant Pere de Ribes, i aquesta es veu reflectida clarament en els seus plans generals urbanístics, i també en les seves declaracions

formals al respecte. El conjunt d'aquest espai i la seva protecció global, tampoc no s'han tingut en compte en la redacció de l'estudi ni del projecte.

No es té en compte, per tant, la integritat del paratge dels Colls i Miralpeix, que malgrat que sigui reconegut amb diverses formes administratives pels tres municipis que el formen (sòl rústic protegit, zona verda de sòl urbà), forma un continuïum al llarg de tota la costa entre Vilanova i Sitges que inadmissiblement pot ser fracturat per la intersecció de la nova línia amb l'actual.

Esquema del traçat previst

Cedit per Fermín de la Pinta, Molinformatiu 54

Caminada pels Colls: visita avaluativa de l'espai

Membres d'Amics de la Unesco-Garraf, de la Comissió de Medi Ambient de l'Agrupació Excursionista Talaia i de l'APMA van decidir sortir a caminar pel Colls i Miralpeix el 28 de febrer d'enguany amb l'objectiu d'avaluar l'estat de l'espai. Com a resultat de la visita van realitzar un informe fotogràfic dels impactes detectats i posteriorment unes denúncies als Ajuntaments de Sitges, Sant Pere de Ribes i Vilanova i la Geltrú, així com al Consorci dels Colls i Miralpeix i al Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya. Per qüestions d'espai no hem pogut incloure tot l'informe però n'hem recollit un resum que us oferim i que creiem il·lustra sobradament l'estat del nostre paratge litoral.

Abocament de runes i residus diversos

Brutícia i deixalles disperses per tot arreu

vehicles abandonats i / o cremats i manca total de neteja dels escassos contenidors existents

Construcció d'esplanades, marges i estructures artificials, especialment al voltant dels xiringuitos, i substitució de la vegetació natural per enjardinaments

A més del que podem veure a les fotos també van trobar-se amb l'existència d'elements constructius mig derruïts o en desús; alteracions diverses per conducció "fora pista" (trial...), alteracions a la vegetació i roques, senyalitzacions particulars diverses i apropiació de l'espai per alguns col·lectius. Els va cridar l'atenció nombrosos paranyes de captura d'ocells fringíl·lids arreu de l'espai, amb la construcció d'instal·lacions inadequades amb formigó, ferros, i materials diversos que tenen la traça d'haver-se fet sense les autoritzacions pertinents de captura. Tot plegat denota una manca de gestió alarmant sobretot des de la creació del Consorci dels Colls i Miralpeix.

Regals de la crisi

Després d'anys de demanar que s'acabés amb els nivells de contaminació elevadíssims per pols de ciment a Vilanova, després de lluitar per tenir estudis que confirmessin que Cemex és el responsable directe de la deficient salut dels vilanovins, després de demostrar els esmentats estudis que la responsable directa és la pols de ciment blanc, després d'enfrontar-nos a les altes cúpules de la Direcció Gral. de Qualitat Ambiental de la Generalitat, després de creure que l'ajuntament obriria una via de salut per mitigar els nefastos efectes, ens assabentem per premsa que Cemex decideix tancar la fàbrica del Tacó! Això és com el cas de la central nuclear més antiga, com Garoña que és tan vella que ja no és ni rendible, que està podrida per dins, que són tan velles i obsoletes les instal·lacions que posar-les al dia significa un inversió multimilionària. Finalment la multinacional decideix, enviar la producció a Buñol i a altres fàbriques.

En definitiva que hi sortim guanyant veïns, treballadors i empresaris. La crisi ens ha fet un favor ambiental i els nostres pulmons aviat podran respirar tranquils. Enhorabona a afectats, treballadors, vilanovins tots i nens i avis en general i més especialment als malalts d'asma i altres afectacions respiratòries lleus i greus.

El problema de la contaminació atmosfèrica encara no està resolt i manca demanar a tothom que faci el favor de fer servir el mínim el cotxe, que no comprin 4x4, que es penalitzin els dièsel, i sobretot a les autoritats que treballin per reduir el trànsit dins la ciutat. Que les empreses que contaminin l'aire que no els permetin produir si no ho fan de forma neta. Dissortadament el poble hauria de confiar en les administracions que no poden actuar lliurement per defensar els inalienables drets ambientals de la població.

Xavier Rosset

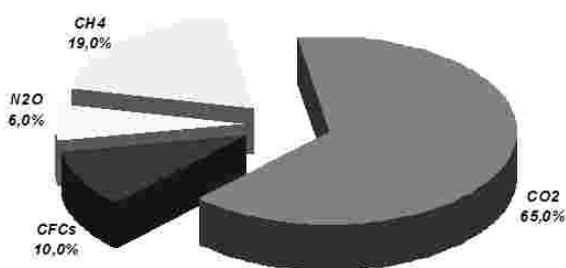
El Protocol de Kioto a la indústria espanyola i el comerç d'emissions de la UE.

Per Elsa Pérez

Després de nombrosos estudis i debats científics sobre la possible relació causa-efecte entre l'acumulació de gasos d'efecte hivernacle a l'atmosfera i l'escalfament global per efecte antropogènic, el que és un fet és l'acceleració del procés a les últimes dècades. El que toca qüestionar és la capacitat dels humans per adaptar-se als fenòmens naturals que els canvis en el clima produiran irreversiblement en el nostre planeta.

Existeix un efecte d'inèrcia de l'escalfament, fins i tot, en l'hipotètic cas que deixéssim d'emetre gasos a l'atmosfera. Les emissions dels anomenats gasos amb efecte hivernacle (GreenHouse Gases o GHG) són per CO₂, CH₄, N₂O, HFCs, PFCs i SF₆, principalment generats en transformacions energètiques, processos industrials i en el transport motoritzat, activitats que s'han intensificat des de la Revolució Industrial. El vertiginós creixement en la producció i l'explosió demogràfica en els últims segles ha multiplicat les emissions i augmentat la concentració de GHG a l'atmosfera.

Distribució percentual de les emissions GHG antropogèniques mundials, 2003.

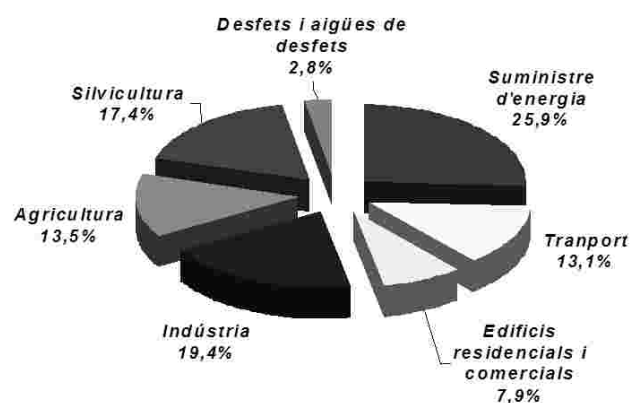

Font: IPCC, Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic.

Al desembre de 1997, a la tercera sessió de la Conferència de les Parts de la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic, es va acordar el Protocol de Kioto (PK o Protocol). El PK va assentar les bases necessàries per assolir els

objectius de reducció d'emissions de GHG (Gasos amb Efecte Hivernacle) en els països desenvolupats. El Protocol va entrar definitivament en vigor el 16 de febrer de 2005 amb la ratificació de Rússia.

Distribució percentual de diferents sectors en les emissions GHG antropogèniques mundials, en termes de CO₂ equivalent, al 2004.

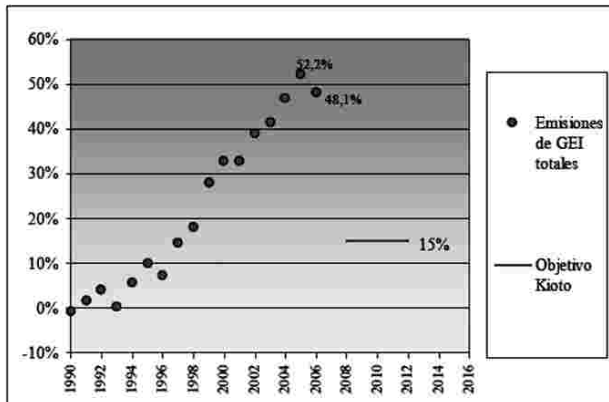
Font: IPCC, 2007. Quart informe d'avaluació del Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic.

Els objectius del PK senyalen que el conjunt dels països de la UE-15 han de reduir les seves emissions de GHG en un 8%. Aquests països van firmar un acord, l'anomenada 'bombolla europea', que establia com havia de repartir-se internament la quota del 8% de reducció conjunta. Segons aquest acord, Espanya pot augmentar les emissions per sobre d'un 15% amb respecte als nivells de 1990.

No obstant, España té el perfil emissor típic d'un país industrialitzat, on dominen les emissions procedents del sector energètic, industrial i del transport. Les emissions mostren una tendència de creixement significatiu des de l'any 1990, sent al 2005 de 440,7 Mt de CO₂ equivalent, respecte les 289,6 Mt del 1990 (un increment del 52%).

Evolució de les emissions de GHG a Espanya des de 1990 (2006).

Font: "El cambio climático en España. Estado de situación. Documento resumen. Nov. 2007".

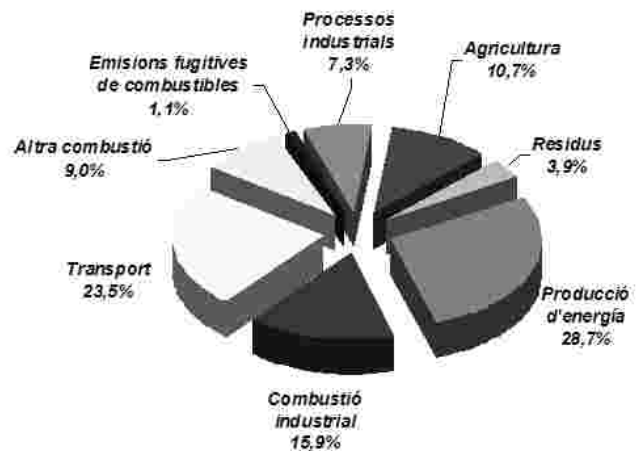
La Unió Europea va aprovar el 13 d'octubre de 2003 la Directiva de Comerç d'Emissions amb la finalitat de complir els compromisos de reducció de GHG mitjançant la creació d'un mercat europeu de drets d'emissió. Aquest mercat ha de permetre assolir els objectius amb el menor impacte econòmic, ja que les reduccions d'emissió es donaran allà on es generin menors costos. La Directiva de Comerç d'Emissions defineix una sèrie de sectors altament emissors que han d'estar subjectes a un control especial: la generació d'energia elèctrica, la indústria siderúrgica, el refinament de petroli, la indústria de producció de ciment, la producció de paper y el sector ceràmic. Aquests sectors es coneixen dins la Directiva com sectors "concrets", mentre que la resta de sectors no subjectes a un control es coneixen com sectors "difusos". Per tant, es trasllada la responsabilitat de reduir les emissions als propis sectors productius, els quals hauran de pagar el cost mediambiental.

Sectors difusos, com és el transport, la Directiva no els regula. Segons un informe de l'AEMA, "Transport and Environment: on the way to a new common transport policy" (Transport i medi ambient: cap a una nova política comuna de transport), el sector està patint un vertiginós creixement de la demanda. Entre 1990 i 2003, el volum de transport de passatgers va créixer un 20 % en els països de l'AEMA, en els quals el transport suposa actualment el 21 % del total de les

emissions de GHG, excloent el transport aeri i marítim internacional. El transport per carretera representa el 93% de les emissions totals.

El Pla Nacional d'Assignació de Drets d'Emissió (PNA), aprovat el 4 de setembre de 2004, posa en marxa el mercat de drets d'emissió, amb el corresponent repartiment dels drets entre els titulars d'instal·lacions. Per al primer període del pla, 2005-2007, es van cobrir al voltant de 1000 instal·lacions i el 44% de les emissions totals nacionals.

Distribució percentual de diferents sectors en les emissions GHG antropogèniques a Espanya, en termes de CO2 equivalent, al 2003.

Font: **Ministeri de Medi Ambient**

En el PNA 2005-2007 les emissions no havien de sobrepassar un 24% les emissions del 1990, repartit de la següent manera: compromís PK (+15%), estimació d'absorció per embornals (2%) i crèdits que s'obtidrien a través dels mecanismes de flexibilitat que preveu Kioto (7%). Això és un total de 172.31 milions de drets en promig anual entre els sectors inclosos (40%). Amb aquestes reduccions s'aconseguia un 0,2% menys respecte les emissions del 2002.

El segon període del PNA, 2008-2012, que coincideix amb el període de compromís establert en el Protocol de Kioto, està dirigit a que les emissions globals de GHG a Espanya no superin en més del 37 % les de l'any base en promig anual del període: 15% d'increment de l'objectiu Kioto,

2% addicional a través de l'absorció pels embornals i 20% per l'adquisició en crèdits de carboni procedents dels mecanismes de flexibilitat del Protocol. L'assignació de drets d'emissió anual ascendeix a un total de 152.673 milions de tones, que suposen una retallada del 16% respecte el període 2005-2007.

Els anomenats mecanismes de flexibilitat que preveu el PK per a que els límits d'emissió puguin acomplir-se de manera eficient són tres: el comerç de drets d'emissió, els projectes d'eficiència energètica o reducció d'emissions dins els anomenats Mecanismes de Desenvolupament Net (MDL) i la Implementació Conjunta (IC). Aquests mecanismes articulats pel PK permeten a països industrialitzats realitzar projectes de reducció d'emissions fora de les seves fronteres i rebre crèdits d'emissió a canvi. Un negoci important es troba en realitzar projectes en països en via de desenvolupament on el potencial de millora energètica és molt ampli i l'esforç relatiu petit. Espanya té la majoria d'aquests projectes a Llatinoamèrica.

El PNA indica el percentatge màxim de l'assignació crèdits de cada instal·lació procedents de mecanismes de flexibilitat, que els titulars poden utilitzar. Per al sector de producció d'energia elèctrica de servei públic, els titulars compten amb un marge de fins el 70% dels drets d'emissió i del 20% per la resta de sectors. La producció d'energia a Espanya emet anualment al voltant d'un 30% de les emissions, i els factors d'emissió per generació d'energia elèctrica són els més elevats dins la combustió d'energia.

Els Plans, no obstant, s'elaboren per procurar un equilibri entre la protecció de la indústria i l'incentiu per a la reducció d'emissions de CO₂. Pretenen establir les emissions sense perjudicar el desenvolupament econòmic ni afectar negativament a la competitivitat de la indústria espanyola, la qual hauria d'adaptar-se a un nou entorn sensible amb el medi ambient i incorporar polítiques de mitigació de les emissions de GHG. Però és el nou marc regulador prou restrictiu? ¿Incentiva per encaminar-nos cap a un entorn per a l'eficiència energètica i la sostenibilitat com a factors competitiu per a les empreses?

L'agricultura del futur

Un dels problemes que planteja el debat social sobre els transgènics és que per parlar-ne i informar a la gent cal saber-ne molt, moltíssim. Cal saber, en primer lloc, d'agricultura, ja que estem parlant d'una tecnologia que està destinada a agricultors (malgrat ens afecti a tots globalment, com més endavant veurem), també és imprescindible conèixer la biotecnologia (la ciència a partir de la qual s'han desenvolupat els transgènics), i necessàriament cal saber de sociologia, economia i dels fenòmens de globalització. El problema ve quan es debat sobre un tema tan complex amb coneixements i punts de vista diferents. Les informacions són fàcilment manipulables i alterables, però aquest fenomen està creant un interessantíssim debat que està fent que molts consumidors (que no som agricultors, ni científics, ni sociòlegs) ens comencem a preguntar què està passant amb el nostre menjar i quin futur li espera.

En aquest article no pretenc donar resposta a tots els dubtes tècnics, ambientals i de salut que naturalment sorgeixen fruit d'aquest debat, si no reflexionar sobre el debat ocult que comporta el posicionament a favor o en contra d'aquesta tecnologia que ha irromput amb força a les nostres vides, sovint sense coneixement del consumidor. El que sí pretenc es destapar la capsula del que hauria de ser un motiu important de debat i preocupació, que és el model global d'agricultura que tenim i cap a on es dirigeix.

El motiu d'aquest enfocament i posició envers la qüestió dels transgènics és fruit de reflexions i debats amb familiars, amics i tècnics. Francament, malgrat m'han explicat diverses vegades com s'introdueix el gen d'una bactèria en la cadena de gens d'una cèl·lula de blat de moro que es pretén manipular, no em veig capacitat d'entendre aquesta tecnologia i per tant molt menys d'explicar-la. Però sí que me n'adono que és una tecnologia extremadament cara i que per tant està a l'abast de molt poques empreses a nivell mundial¹. Aquí ja se'm planteja el primer dubte raonable: la més potent i famosa d'aquestes empreses (Monsanto) domina àmpliament el mercat, ja que controla i té la patent de les llavors transgèniques que produeix, així que podem arribar a pensar que, si algun dia totes les llavors són transgèniques, empreses com aquesta controlaran tots els cultius comestibles i per tant, controlarien tots els mercats alimentaris. Evidentment no sóc sociòleg per poder calcular què podria passar realment, però sé que els monopolis o oligopolis mundials no són bons per a ningú.

Això, lluny de ser una fantasia, està passant a l'actualitat amb les llavors híbrides² que es cultiven generalment a nivell mundial. Sabem que en els darrers 50 anys de *revolució verda* ha reportat un increment espectacular dels rendiments (i ara tenim excedents i tot). Però com a contrapartida s'han reduït dràsticament el nombre de varietats d'espècies cultivades, això ha comportat que l'atac de plagues i malalties sigui cada cop més sever i difícil de controlar degut a la disminució de la biodiversitat i a la intensivitat amb la que es cultiva o que, per exemple, els consumidors comprem els mateixos tomàquets perfectes, iguals, i sense gust a res. No es valora la diferència i es paguen tots els productes a preus cada dia més baixos per a l'agricultor fent inviable l'ofici de pagès i promovent les grans indústries alimentàries. Doncs bé, la promesa dels híbrids que venim coneixent no difereix tant del cas dels transgènics. Efectivament, i a diferència dels transgènics, és una tecnologia més a l'abast de tothom (tot i que una vintena d'empreses dominen el mercat a nivell mundial, al cap d'amunt Monsanto), i és fruit de l'encreuament de dos individus de la mateixa espècie (no com els transgènics), però cal que li aportem any rere any gran quantitat d'adobs químics i fitosanitaris creant dependència del preu del petroli, de l'energia i lògicament també de les llavors. Doncs amb els transgènics molt em temo que es pot perpetuar encara més aquest sistema que només afavoreix a les grans multinacionals.

Probablement la ciència moderna té moltes expectatives i esperances de guariments infinits gràcies a l'experimentació amb transgènics, i em consta que existeixen grups ètics d'autocontrol per a delimitar segons quins camps d'investigació (l'exemple de les cèl·lules mare i els embrions humans). Però quin grup ètic podrà parar a les poques multinacionals que ja fa anys que s'enriqueixen amb aquesta tecnologia, i que avui ja la trobem diàriament als nostres plats de menjar? Vull pensar que els científics que ens asseguren que aquesta tecnologia és segura i bona per a tothom ho creuen de debó, però la comunitat científica no s'hauria d'aïllar dels problemes socioeconòmics que generen els seus invents i apartar-se del debat com si la cosa no anés amb ells. De totes maneres, per motius d'interessos econòmics i estratègics (no ens enganyem), la majoria de Països europeus (excepte Espanya) s'estan unint en contra d'aquesta tecnologia i estan fent grans esforços per a frenar la implantació i cultiu dels OMG³ a Europa. Sembla que prefereixen els cultius ecològics com a estàndard de la política

proteccionista europea mentre els pagesos dels països del tercer món s'arruïnen atrapats en l'espiral de tecnificació i despesa que requereix participar de la tecnologia transgènica agreujant les crisi alimentàries ja existents.

Sembla ser (malgrat Monsanto s'entesti en demostrar el contrari) que fins avui dia els transgènics que es cultiven a nivell mundial i a gran escala (milions d'hectàrees) no han demostrat oferir millors rendiments als híbrids coneguts fins ara (sabíeu que segons el Ministerio només a l'Estat espanyol hi ha 80 varietats de blat de moro transgènic Mon810 i un centenar de miler d'hectàrees de cultiu transgènic entre l'Aragó i Catalunya?). Per a eliminar les herbes d'aquests camps les multinacionals t'ofereixen un herbicida (Glifosat *Round'up*) fabricat per la mateixa empresa que et ven la llavor, i això ja ens està creant un gran problema ambiental de contaminació del sòl i les aigües al aplicar-se'n cada dia en major quantitat i en un nombre major de camps cultivats. Així mateix s'està demostrant que les plagues tenen una capacitat d'adaptació tan gran que estan sobrevivint als insecticides que "secreten" les mateixes plantes transgèniques per no haver-les de tractar agreujant el problema, ja que les plagues "seleccionades" ja no es poden controlar amb el producte que abans era efectiu. Ja no entrarem en el problema de la contaminació genètica d'aquests gens dispersos en l'ambient, amb uns efectes a llarg termini difícils de predir per ningú. L'única certesa que tinc és que cada dia estem consumint més transgènics: Els més recents son la colza i el cotó, però el blat de moro i la famosa soja (transgènics ambdós en un 90% del cultiu mundial) es fan servir per alimentació animal a Europa i nosaltres mengem aquesta carn, però també se'n fan olis, subproductes i derivats que són ingredients de molts dels envasats que comprem cada dia al supermercat (i que tot i que vivim a Europa no es troben etiquetats com cal). M'hagués agradat que m'ho preguntessin abans, però de moment no

tinc opció d'escollir si vull o no consumir-ne. Però si amb uns pocs cultius com el blat de moro, la soja i el cotó ja s'ha generat tota aquesta preocupació i mar de dubtes, què passarà quan es cultivin i criïn tomàquets o porcs?

Crec que ja va sent hora que ens adonem que qui realment està dominant el món és qui controla els nostres estòmacs, en definitiva, qui controla cada dia més el menjar a nivell mundial. De debó algú es creu que unes poques empreses guariran de fam al món? i si és així, per què no ho fan ara?

Albert Lacunza

Per saber-ne més i estar al dia:

El món segons Monsanto (Le monde selon Monsanto) – Disponible al youtube o a <http://video.google.com/videoplay?docid=-1552144261451760754>

Documental: tranxgènia (2008) – Edita Col·lectiu Serendípiia *Buenas razones para retirar las variedades de maíz MON810 cultivadas en España*

(Edita: Ecologistas en acción) – Cerqueu al google.

Article: El maíz de la polémica (Diario Público 21/04/2009)

<http://www.publico.es/ciencias/220309/maiz/polemica?pagCom=3//>

Entrevista amb Pere Puigdomènech

Membre del Grup Europeu d'Ètica de les Ciències i les Noves Tecnologies de la Unió Europea

<http://www.biocat.cat/butlleti/entrevista-amb-pere-puigdomenech/ca/>

Web oficial de Monsanto Espanya:

<http://www.monsanto.es/la-biotecnolog/deshaciendo-los-mitos/deshaciendo-los-mitos>

¹ Les principals empreses són, per ordre de rellevància: Monsanto, Syngenta (Novartis) i Pioneer, però n'hi ha més.

² Planta filla de l'encreuament d'una planta amb fruit bonic i una altra de fruit gran però que no es pot reproduir perquè els seus fills perden tots el bó dels pares i fa que sempre haguem de comprar les llavors a la casa comercial si volem els mateixos rendiments.

³ Organismes Modificats Genèticament.

La crisi o el començament d'un canvi

L'any 1972, a instàncies del Cercle de Roma, uns investigadors del MIT (Institut Tecnològic de Massachussets), dirigits per Dennis Meadows, (Dennis Meadows, Jorgen Randers i Donella Meadows) van publicar el llibre *Els límits del creixement*, un informe del qual es van vendre 30 milions d'exemplars a tot el món. En aquest llibre es descriu la investigació que van realitzar sobre les conseqüències de l'actual model de desenvolupament econòmic, amb un continu i exponencial creixement demogràfic, industrial, de contaminació i explotació de recursos. Van fer una anàlisi exhaustiva de múltiples variables i van crear un programa de simulació per ordinador que van anomenar World3. Els resultats, publicats en aquest llibre, van ser demolidors. Els investigadors van arribar a la conclusió que si el creixement seguia al mateix ritme, en un termini aproximat de cent anys, és a dir, entorn del 2070, s'hauria arribat a el límit dels recursos proporcionats pel nostre planeta i es produiria un col·lapse de difícils conseqüències, on el més probable seria que la població i la producció decaiguessin abruptament de forma incontrolada. No obstant això, indicaven que encara estàvem a temps per a invertir la tendència i trobar unes condicions d'equilibri i estabilitat. I a més, que com més aviat es comencés a posar remei a la situació, majors serien les possibilitats d'èxit.

L'any 1992, vint anys després, Meadows i els seus col·laboradors, amb noves dades recopilades en aquests anys, van repetir la mateixa investigació, que van publicar en el llibre *Més enllà dels límits del creixement*. Els resultats obtinguts van confirmar els anteriors.

Ja estem a l'any 2009, han passat gairebé quaranta anys des que es va fer l'anunci de la possible catàstrofe i s'ha consumit gairebé la meitat del temps que van pronosticar per a arribar a ella. L'actual crisi està posant fi a una tendència que no havia canviat en absolut, més aviat al contrari. En els últims anys, gairebé tots els hiverns i estius es batien dramàticament els rècords de consum elèctric en els països més desenvolupats. Per altra banda, era molt preocupant sentir com els polítics dels països occidentals informaven amb satisfacció dels resultats anuals de creixement econòmic dels seus països, aliens a les conseqüències que això comporta, com si fos possible créixer indefinidament.

Una mica d'esperança?

I encara sort que en aquests últims anys hagi

augmentat la consciència ecològica en el món desenvolupat. L'Organització de Nacions Unides ha celebrat dues conferències mundials conegudes com Cims de la Terra, a Rio de Janeiro, 1992, i a Johannesburg, 2002, on s'han pres algunes mesures puntuals. Gràcies a això s'ha paralitzat la producció de CFC per a evitar que el forat d'ozó segueixi augmentant. Malgrat tot, el nivell de compliment del protocol de Kyoto per a limitar les emissions de gasos d'efecte hivernacle ha estat insuficient. L'arrel del problema és de difícil solució. L'actual sistema capitalista neoliberal és totalment incompatible amb les condicions d'estabilitat i equilibri plantejades. L'objectiu a curt termini de les grans companyies multinacionals d'obtenir el màxim benefici econòmic possible xoca frontalment amb l'objectiu global a mitjà termini desitjat: arribar a un estat de desenvolupament sostenible sense més creixement econòmic, de manera que les necessitats bàsiques estiguin cobertes per tots els habitants de la terra. Per a aconseguir-lo, caldria disposar d'un sistema socioeconòmic i polític diferent del que existeix en l'actualitat.

Què diuen els governants?

Ara, amb la crisi, els governants no saben què dir o ens volen tranquil·litzar amb discursos per fer-nos creure que la crisi és una cosa fluctuant que s'arranjarà d'aquí un cert temps. Amb això l'únic que fan és no encarar la gravetat del problema i les seves implicacions globals, tant immediates com futures.

Aquests mals gestors, de forma irresponsable, malden per recuperar l'antic model econòmic basat en el creixement, posant en perill, cada vegada més, el planeta. Els economistes ortodoxes i molts periodistes resten estupefactes davant la realitat que s'albira, però segueixen defensant les seves tesis obsoletes de voler un creixement il·limitat del PIB. És el moment de demanar més rigor i responsabilitat als mals comptables i als mals planificadors, que encara creuen que la Terra és plana i infinita. Es tracta de tot un exèrcit de necis format per una legió que governa el món, una altra legió que té el diner a les seves mans i una altra que escriu les notícies com volen els que ostenten els diners. S'ha de tenir ben clar que el planeta no pot sostenir 6000 milions de persones vivint a la manera que es viu en els països industrialitzats i que aquests països no poden créixer més sense comprometre el futur de la humanitat.

L'heroi antisistema

En Duran, pel seu activisme mediàtic en contra de bancs, caixes i banquers de totes bandes ha esdevingut el Robin dels boscos econòmics per una veritable sobirania popular en temps de crisi. En la publicació "Crisi Podem" es pronostica que el capitalisme està a la deriva i que s'inicia una època postcapitalista. Animen a construir un sistema de banca ètica seguint les iniciatives de: Coop57, Projecte Fiare, Triodos banc o Oikocredit.

Potser cal enfocar els nostres objectius cap a fins més llunyans, apuntar més lluny, buscar llibertats i drets, més enllà de la submissió al càlcul dels interessos, poder somiar altres mons possibles sense que els economistes ens diguin què cal fer i ens governin més que els propis polítics.

Suggeriments de webs interessants per albirar possibilitats:

www.podem.cat
www.exgae.net
www.17-s.info/grupsperbancs
barcelona.indymedia.org
www.llibertat.cat
www.moviments.cat
www.rebellion.org
www.noetmengiselmon.org
www.vdevivienda.net
www.ecohabitat.org
www.xarxaecosol.org
www.economiasolidaria.org
www.decreixement.net
marxamundial.info
www.educaciollivre.org

La Vila de la Mediterrània i l'Anella Verda

El projecte de la candidatura als Jocs del Mediterrani de Tarragona de l'any 2017, que descriu la construcció d'un miler d'habitatges a la ciutat residencial de la Generalitat, no deixa de generar més incertesa sobre el futur de l'Anella Verda de Tarragona i la Platja Llarga. Aquest model d'urbanisme dispers i discontinu, no encaixa en els plantejaments de ciutat compacta que el nou POUM hauria de prioritzar. Les al·legacions dels grups ecologistes proposen que sigui en la ciutat residencial on s'absorbeixin les 4'27 Ha del PP-40 (cruïlla carretera de Barcelona amb la del Catllar)

que tenen un tractament d'ús hotel·ler i de dotació comercial, per tal d'alliberar el corredor biològic del Torrent del Catllar, entre la Platja Llarga i els espais de l'interior. Així es minimitza el risc d'inundació i la pressió ambiental sobre la Platja Llarga i el seu entorn. En la Ciutat del Repòs s'han d'ubicar els serveis educatius, sanitaris, i administratius de Llevant. A Ponent, al voltant dels equipaments esportius existents, seria el lloc idoni per la ubicació d'aquesta nova ciutat esportiva; la vila de la Mediterrània.

Lluís Estamariu

Fem dissabte al riu Foix

Fem dissabte, la neteja popular que es fa un cop a l'any als rius de Catalunya, va comptar un any més amb l'adhesió de Fauna de Cubelles a qui l'APMA si va afegir per tal de contribuir a la diada i a La defensa del riu Foix, un riu que com el Gaià i molts d'altres haurien de gaudir d'un cabal ecològic. Estem d'acord a col·laborar en la seva neteja encara que sigui de manera simbòlica, però és evident que per tal de contribuir a la sostenibilitat dels sistemes naturals l'aigua dels rius cal que arribi a la mar. El pantà del riu Foix construït a

principis de segle amb el principal objectiu de servir als regants de l'època s'ha quedat obsolet, amb l'agregant de la greu contaminació de les seves aigües causada per un cianobacteri perillós per al cos humà que pot contaminar-se en cas d'ingerir els seus peixos. Per nosaltres no té sentit mantenir l'aigua del riu en un pantà que si encara serveix a algú es podria racionalitzar la seva utilitat sense impedir que el riu torni a ocupar la seva llera i la seva aigua arribi a la desembocadura.

La darrera assemblea de l'APMA

El passat 7 de març vam celebrar Assemblea General Ordinària de sòcies i socis. Amb la novetat de presentar la renovació dels estatuts que calia homologar a les lleis actuals i de renovar algun dels càrrecs de la Junta directiva que va quedar constituïda de la forma següent

President: F. Xavier Rosset Juan
 Vicepresident: Ignasi Puig Ventosa
 Secretari: Hèctor Galvany Abad
 Tresorer: Jaume Marsé Ferrer
 Vocals: Pau Bernal Gallegos
 Marta Domènec Flores
 Laura Lamarca Casado
 Elsa Pérez Guindal

L'assemblea va mostrar especial interès en la discussió de la possibilitat de presentar-nos a l'opció pública de gestió de la Platja Llarga, en les tasques de guarderia i informadors, manteniment i informació als usuaris. Mostrant-se generalment partidària a intentar-ho, tot fent advertiments de prudència que tant la JD com la comissió gestora van incorporar. Finalment es va fer la presentació del nou web de l'APMA

Estem convençuts que la feina de la nostra Agrupació continua incidint positivament en el nostre entorn social i mediambiental, necessitem però la participació de tota la gent que pot aportar en idees i feina per seguir orientant els interessos de l'Agrupació i treballant pel Medi ambient.

Per una Catalunya lliure de transgènics

L'Actualitat dels tràmits de la Iniciativa Legislativa Popular (ILG)

El 2008 es mobilitzaren milers de persones per tal de recollir les 50.000 signatures necessàries per presentar la ILP al Parlament català i denunciar els problemes

associats als cultius transgènics. El balanç ha estat molt positiu ja que entre els mesos de març i agost del 2008 es van recollir 105.896 signatures i es van realitzar més de 500 actes divulgatius arreu del territori.

El darrer mes de febrer el Parlament de Catalunya va oficialitzar la validació de signatures a partir de la qual la ILP van iniciar pròpiament els tràmits parlamentaris. Després d'un intens treball de contacte amb els diferents grups parlamentaris per explicar els arguments de la ILP, ara es troba pendent del debat a la totalitat i la votació parlamentària i corre risc de ser rebutjada per les múltiples pressions dels cercles d'influència de les companyies vinculades a les patents de llavors i productes fitosanitaris (com ara Monsanto).

Agenda:

Dissabte, **13 de juny**.

Debat sobre "L'aigua i el riu Foix", a la Sala d'actes del Centre Social de Cubelles, sobre temes actuals de l'aigua, així com concretament sobre el riu Foix en la totalitat de la seva conca i el pantà.

Organitzat per l'IEP, amb la col·laboració de l'APMA i del Grup d'Estudis Cubellencs.

Diumenge, **14 de juny**, de 12:00 a 2/4 de 2, a la Platja Llarga: Concurs de pintura infantil, per a nens i joves.

Diumenge, **5 de juliol**

Visita guiada als Muntanyans de Torredembarra. Trobada a les 8h davant del Centre Cívic de Molí de Vent.

Primera quinzena de setembre al TOC.

Exposició: "No m'expliquis cuentos xinos!"

Calendari de reunions generals de l'APMA

Dies: 15-6, 13-7, 14-9, 19-10, 16-11, 14-12

Hora: 2/4 de 8 del vespre

Lloc: TOC, Sant Sebastià, 11, sala de reunions

El moniato

Després de superar la provocació que ens està fent el Sr. Juan Luis Ruiz que continua folrant VNG de gespa artificial, la redacció de La Veu del Mussol ha decidit atorgar el moniato de primavera d'enguany al senyor **Gabriel Borràs**, director de planificació de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), que el dia 18 d'abril, a la sala de plens de l'ajuntament de Torredembarra, en una taula rodona

sobre la gestió de l'aigua, va manifestar que el pantà de Foix no té funcionalitat i que potser s'hauria de DINAMITAR. Per nosaltres del que es tracta és de retornar la funcionalitat del riu fent que arribi a la mar. I ens sembla digne de moniato qui des del seu càrrec *no troba el moment per prendre decisions a favor del cabal ecològic del riu Foix*.